

Med hensyn til konsekvenserne af den forestående finansieringsomlægning for Københavns kommune kan jeg oplyse, at pr. januar 1996 havde Københavns Kommune 23 institutioner på det såkaldte §105-område. Disse havde ialt 856 pladser. I hele landet fandtes 80 institutioner med ialt 2.330 pladser. Københavns Kommune tegnede sig således for 29% af det samlede antal institutioner, og 37% af det samlede antal pladser.

Til sammenligning var det næststørste antal institutioner og pladser samlet i Århus Amt, som havde 13 institutioner med 291 pladser.

I 1996 havde Københavns Kommune samlede udgifter til § 105-området på ca. 133 mill. kr., svarende til ca. 30% af de samlede udgifter på området.

I forbindelse med finansieringsomlægningen er amterne og Københavns og Frederiksberg kommuner blevet økonomisk kompenseret efter DUT-princippet, hvorfor amterne, Københavns og Frederiksberg kommune som helhed ikke vil have merudgifter som følge af finansieringsomlægningen.

Kompensationen fordeles mellem parterne i forhold til deres beskatningsgrundlag. Hertil kommer, at den generelle amtskommunale udligning vil tage hensyn til det ændrede udgiftsbehov i de enkelte amter og Københavns og Frederiksberg kommune.

Efter disse udligninger er foretaget, skønnes det imidlertid, at Københavns Kommune vil opleve en årlig merudgift i størrelsesordenen 22 mill. kr. som følge af finansieringsomlægningen. Dette svarer i størrelse til 0,04% af kommunens samlede beskatningsniveau.

Jeg er enig i, at der bør findes en løsning på Københavns kommunes økonomiske problemer i forbindelse med finansieringsomlægningen.

Jeg vil derfor under de kommende forhandlinger om udmøntningen af satspuljen for 1998 foreslå, at der af puljen afsættes midler til Københavns kommune, således at der over en årrække sker en omlægning og tilpasning af kommunens tilbud på hjemløseområdet til det faktiske udgiftsniveau. Modellen, der præsenteres for satspuljeparterne, er drøftet med Københavns kommune.

Spm. nr. S 3396

Til skatteministeren (11/9 97) af:

Niels Anker Kofoed (V):

»Vil minsteren tage initiativ til en ændring af skattekontrolloven, sådan at skattemyndigheder ikke kan tiltvinge sig adgang til f.eks. restauranter uden forudgående dommerkendelse, og på en måde så borgernes retssikkerhed ikke krænkes som i tilfældet Hotel Rankløve på Bornholm?«

Begrundelse

Der kan henvises til spørgsmål nr. 302 fra Skatteudvalget.

Svar (22/9 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Told- og Skatteregion Bornholms kontrolbesøg på Hotel Rankløve den 9. sep. 1997 blev foretaget med hjemmel i momslovens § 74, stk. 1. Det fremgår heraf, at de statslige told- og skattemyndigheder til enhver tid uden retskendelse har adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheder. Told- og skattemyndighederne har endvidere ret til at efterse virksomhedens varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

En lignende bestemmelse findes i skattekontrollovens § 6, stk. 4 og 5, hvorefter enhver erhvervsdrivende er pligtig til at give skattemyndighederne adgang til på stedet, d.v.s. i den erhvervsdrivendes forretningslokaler, at gennemgå regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter, der kan have betydning for skatte ligningen og foretage opgørelse og vurdering af lagerbeholdning m.v. samt foretage opgørelse af kassebeholdningen m.v.

Medens det i momslovens § 74, stk. 1, udtrykkeligt fremgår, at told- og skattemyndighederne uden retskendelse har adgang til forretningslokaler, fremgår dette ikke af ordlyden i skattekontrolloven. Det er imidlertid forudsat, at kontroleftersyn i medfør af skattekontrollovens § 6, stk. 4 og 5, kan ske uden retskendelse.

Justitsministeriet har i en redegørelse af 17. december 1996 om udviklingen i forvaltningsmyndighedernes adgang til privat ejendom uden retskendelse og om udviklingen i anvend-